

The American Way

Het succes van de Green Bay Packers

Hoe een team uit een kleine stad overeind blijft in de NFL

Het stadje Green Bay in Wisconsin heeft iets meer dan 100.000 inwoners. Normaal gesproken is dat een te kleine thuismarkt om een team uit een van de grote professionele sportleagues te huisvesten. Zelfs in de bescheiden NHL kunnen de 'small market teams' rekenen op een thuisbasis van ruim 1 miljoen mensen. Toch is Green Bay de thuisstad voor een van de meest succesvolle teams in de geschiedenis van de NFL. De Green Bay Packers wonnen vorig jaar de Super Bowl door in de finalewedstrijd de Pittsburgh Steelers (ook een NFL-grootmacht) met 31-25 te verslaan. En ook dit jaar zijn de Packers voor velen de grote favoriet voor de titel. Wat is er zo bijzonder aan Green Bay en zijn Packers?

Door Pieter Verhoogt

De sporteconomische wetten van de Noord-Amerikaanse profleagues zijn simpel: teams worden gehuisvest waar zij de meeste inkomsten genereren. En mocht de economische kracht van een thuismarkt na verloop van tijd tegenvallen, dan wordt zonder blikken of blozen het verhuisbedrijf besteld en verplaatst men het team naar een meer profijtelijke markt. Dit uitgangspunt heeft ertoe geleid dat de teams die rond het begin van de vorige eeuw aan de basis stonden van de diverse competities vrijwel allemaal één of meerdere keren zijn verhuisd. Dat geldt vooral voor teams die hun thuisbasis hadden buiten de grote steden aan de oostkust. In de loop der tijd zijn zij neergestreken in de nieuwe steden aan de westkust of de opkomende markten in het zuidoosten van de VS. Van deze wetmatigheid blijkt het team van de Green Bay Packers zich niets aan te trekken. De verklaring daarvoor ligt in het verre verleden.

De beginjaren

De Green Bay Packers zagen het levenslicht op 11 augustus 1919. Earl Lambeau en George Calhoun, twee inwoners van Green Bay, hadden elkaar gevonden in de ambitie om een footballteam op te richten. Lambeau kreeg zijn werkgever, de Indian Packing Company, zo ver om de outfits en het benodigde materiaal ter beschikking te stellen. Bovendien mocht het team gebruikmaken van het sportveld van het bedrijf. Mede daardoor werd het team in de volksmond al snel aangeduid als 'the Packers'.

De eerste twee jaren speelden de Packers als een semi-professioneel team in en rond Wisconsin tegen vergelijkbare teams. In 1921 kreeg het team door sponsoring vanuit het pakbedrijf de mogelijkheid zich in te kopen in de in 1920 opgerichte American Professional Football Association (APFA). De inkomsten vielen echter tegen en het team moest zich halverwege het jaar vanwege financiële problemen weer teugtrekken uit de competitie. Earl Lambeau geloofde echter nog steeds in het succes van de Packers. Met eigen middelen (vijftig dollar) en hulp van een aantal geldschietters kocht hij de franchise terug voor een bedrag van 250 dollar. Ook de werkgever van sportjournalist George Calhoun, de *Green Bay*

Press-Gazette, maakte zich sterk voor het lokale team. De eigenaar van de krant kreeg een aantal lokale zakenlieden zo ver om het team via een aandelenconstructie financieel te ondersteunen. Zij richtten hiervoor in 1923 de Green Bay Football Corporation op.

Sportieve successen

Door de ruimhartige financiële ondersteuning waren de Packers in staat jarenlang de beste college-spelers aan zich te binden. Het team vestigde zich tussen de grote footballteams en pakte in 1929 zelfs de nationale titel, een stunt die het team de twee daaropvolgende seizoenen zou herhalen. In totaal hebben de Packers inmiddels dertien nationale titels gewonnen, inclusief vier Super Bowls. Een belangrijk aandeel in die successen is weggelegd voor Vince Lombardi. Lombardi wordt algemeen gezien als een van de beste coaches in de geschiedenis van het American football. Met Lombardi aan het roer wonnen de Packers in de jaren zestig in een periode van zeven jaar vijf nationale titels. Lombardi zou de Packers leiden van 1959 tot 1967 en in totaal zeven titels winnen. Na zijn overlijden in 1970 werd als eerbetoon aan deze grootheid de Super Bowl-bokaal omgedoopt tot de Vince Lombardi Trophy en werd Highland Avenue, de straat waaraan het stadion van de Packers (Lambeau Field) ligt, omgedoopt in Lombardi Avenue.

De Green Bay Packers zijn de enige sportfranchise in de vier grote sportcompetities met een publieke eigendomsstructuur

De andere eeuwige held van de Packers is quarterback Brett Favre. Favre speelde van 1992 tot 2007 voor de ploeg uit Green Bay en groeide uit tot een van de beste quarterbacks aller tijden. Favre bezit onder meer het record voor meeste opeenvolgende keren in de basisopstelling: 297, wat in de NFL gelijk staat aan vijftien jaar lang geen enkele wedstrijd missen. Inmiddels lijkt de ploeg een meer dan waardige opvolger te hebben gevonden in Aaron Rodgers. De huidige ster van de Packers speelt wekelijks de sterren van de hemel, heeft betere statistieken dan Favre in zijn jonge jaren en rijgt de overwinningen aaneen alsof het niets is. Mede dankzij Rodgers zijn de Packers dit seizoen begonnen met tien opeenvolgende zeges en lonkt in februari opnieuw een optreden in de Super Bowl.

Aaron Rodgers, recordbrekend quarterback van de Green Bay Packers, viert de winst van de eindstrijd om de Super Bowl XLV. De Packers wonnen met 31-25 van de Pittsburgh Steelers, in februari 2011.

Een unieke organisatie

Maar hoe zit het nu met die honkvastheid van de Packers? Waarom heeft het succesvolle team het stadje Green Bay nog niet ingeruild voor een economisch aantrekkelijke grote stad? Het antwoord op die vraag is gelegen in de Green Bay Football Corporation, het coöperatiefonds dat in 1923 werd opgericht om de Packers financieel te ondersteunen. Dit fonds is tot op de dag van vandaag de 'eigenaar' van de Packers. In 1950 werd het gebruikt om via een aandelenemissie nieuw geld op te halen voor het team. En ook in 1997 en 1998 werden er aandelen uitgegeven. Met de verkoop van aandelen haalde men meer dan 24 miljoen dollar op om Lambeau Field op te knappen. Inmiddels kent het fonds ruim 112.000 aandeelhouders. Zij hebben stemrecht, maar ontvangen geen dividend. Ook is er geen sprake van waardstijging. In de statuten is vastgelegd dat geen enkele aandeelhouder meer dan 200.000 aandelen mag bezitten, waarmee het voor een individu onmogelijk is om een meerderheid in de club te verwerven. Bovendien is bij de oprichting van het fonds in 1923 vastgelegd dat wanneer de club ooit zou worden verkocht, de winst zal worden

aangewend om een gedenkteken voor oorlogsveteranen te realiseren. Op die wijze werd voorkomen dat aandeelhouders een financiële prikkel zouden hebben om de club te verkopen.

Met ruim 86.000 wachtenden voor je bedraagt de wachttijd voor een seizoenkaart bijna duizend jaar!

Duizend jaar wachten

De Green Bay Packers zijn hiermee de enige sportfranchise in de vier grote sportcompetities met een publieke eigendomsstructuur. Waar alle andere teams eigendom zijn van rijke zakenlieden of bedrijven, zijn de Packers eigendom van de bevolking van Green Bay en Wisconsin. Dit collectieve lokale eigendomsmodel wordt algemeen gezien als de belangrijkste reden van de honkvastheid van het team. Het onderstreept ook de constatering dat de betrokkenheid van fans bij hun team nergens zo groot

lijkt als in Green Bay. Sinds 1960 zijn alle thuiswedstrijden van de Packers uitverkocht. Hoewel Lambeau Field na diverse uitbreidingen inmiddels bijna 73.000 zitplaatsen kent, is de wachttijd voor een seizoenkaart van de Packers legendarisch. Gemiddeld komen elk jaar circa negentig seizoenkaarten beschikbaar. Met een wachttijd van ruim 86.000 personen betekent dit dat nieuwe gegadigden bijna duizend jaar moeten wachten op hun kans!

De Green Bay Packers zijn dus met recht een geval apart. Al decennia trotseert het team de reguliere wetmatigheden tussen marktomvang en sportieve successen. Een beetje zoals Nederland zich als klein landje op EK's en WK's steeds weet te mengen tussen de grote voetballanden. Dan is het aardig om te weten dat de fans van de Packers door het leven gaan met de geuzennaam 'kaaskoppen'. ●

Pieter Verhoogt is directeur van sporteconomisch adviesbureau Sport2B (www.sport2b.nl). Hij is tevens gastdocent sporteconomie aan de Hogeschool van Arnhem en Nijmegen.